

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/821/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223603
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1512223603.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek JUDr. Dariny Kuchtovej a Mgr. Barbory Bartekovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpený: advokátska kancelária Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova ul. č. 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, v spojenom konaní vo veciach pod spisovými značkami 41C/157/2012 o náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 328,- Eur, 41C/158/2012 o náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 275,- Eur, 41C/159/2012 o náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 770,- Eur, 41C/166/2012 o náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 330,- Eur, 41C/169/2012 o náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 330,- Eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 3.2.2014 č.k. 41C/157/2012-112, pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 3.2.2014, č.k. 7C/196/2012-148 potvrdzuje.
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrhy navrhovateľa spojené na spoločné konanie zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že návrhmi doručenými súdu dňa 27.9.2012 sa navrhovateľ domáhal voči štátu v konaniach vedených pod: sp. zn. 41C/157/2012 náhrady škody nemajetkovej ujmy. Nároky odôvodnil nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V v exekučných veciach, podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, účinnom do 31.12.2012. V príslušných exekučných konaniach vedených je podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, platného od 1.2.2002 do 31.5.2010, založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Podľa navrhovateľa exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti; nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhoch o udelenie poverenia v zákonom stanovenom čase. V exekučných konaniach vedených podľa procesných pravidiel ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, platného od 1.2.2002 do 31.5.2010, sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi. Preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora do 15 dní od doručenia takejto žiadosti a to bez ohľadu na to, či exekučným titulom bolo rozhodnutie všeobecného súdu, rozhodnutie rozhodcovského súdu alebo notárska zápisnica. V predmetných prípadoch neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia došlo až po veľmi dlhej dobe.

Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, súd nevykonával žiadne úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetkovú ujmu vyčíslil ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej. V každej zo spojených vecí majetkovú škodu vyčíslil v celkovej sume 125,- Eur špecifikoval ako súčet sumy 70,- Eur za správu pohľadávky - pracovné výkony zamestnancov pomocou informačného systému; sumy 40,- Eur za udržanie a správu informačného systému; sumy 15,- Eur za administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si navrhovateľ v každom jednotlivom prípade uplatňoval z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík ako k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvencii povinného. Nemajetkovú ujmu navrhovateľ uplatnil v sume 660,- Eur za každý rok = 55,- Eur mesačne paušálne s poukazom na v žalobných návrhoch uvedené Nálezy Ústavného súdu SR sp. zn.: III. ÚS 203/06-25, III. ÚS 235/04-3, III. ÚS 347/05, III. ÚS 118/06-40, III. ÚS 110/04-55, III. ÚS 125/04-44, III. ÚS 229/04-52, III. ÚS 21/05-30, III. ÚS 190/05-36, III. ÚS 301/05-38, v ktorých veciach bolo ústavným súdom sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie za zbytočné prieťahy v trvaní viac ako jeden rok v sume 15 000,- Sk až 20 000,- Sk. Súčasne navrhovateľ žiadal v každom žalobnom návrhu vydať medzitimný rozsudok tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pohľadávky navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere povinným v zákonom stanovenej lehote. Odporca po spojení vecí na spoločné konanie žiadal žalobné návrhy z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok vzniku zodpovednosti za škodu a ako právne neopodstatnené v celom rozsahu zamietnuť a priznať odporcovi náhradu trov konania.

Súd poukázal na ustanovenia § 4, 9, 11 a 17 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31.12.2012 a od 1.1.2013. Konštatoval, že navrhovateľ žiadal o veci rozhodnúť medzitimným rozsudkom podľa § 152 ods. 2 OSP. Tomuto návrhu súd nevyhovel návrhu navrhovateľa ako nedôvodnému. Navrhovateľ ďalej namietol príslušnosť Okresného súdu Bratislava V, ako súdu, ktorý by mal byť vylúčený z konania a rozhodovania vo veci z dôvodu, že tunajší súd svojim nesprávnym úradným postupom/nezákonným rozhodnutím v exekučných konaniach spôsobil navrhovateľovi škodu, ktorú svojim žalobným návrhom navrhovateľ uplatňuje voči štátu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 8NcC/90/2012-18 z 19.10.2012, č. k. 9NcC/101/2012-19 z 10.2012, č. k. 14NcC/102/2012-19 z 19.10.2012, č. k. 11NcC/93/2012-19 z 22.10.2012 a č. k. 6NcC 96/2012-19 z 19.10.2012, ktorý svojimi rozhodnutiami nevyhlásil zákonnú sudkyňu Okresného súdu Bratislava V z konania a rozhodovania predmetných vecí, nakoľko nezistil dôvody na jej vylúčenie. Poukázal aj na odmietnutie sťažností navrhovateľa voči týmto rozhodnutiam Ústavným súdom Slovenskej republiky: Uznesenie IV. ÚS 688/2013 z 12. 12. 2013, II. ÚS 460/2013 z 26.9.2013).

Súd ďalej konštatoval, že navrhovateľ žalobnom návrhu napriek dôkaznému bremenu, ktoré ho ako účastníka konania v zmysle § 120 OSP zaťažuje, uviedol, že objektívne nedisponuje listinnými dôkazmi - rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani návrhom na vykonanie exekúcie s dátumom doručenia súdu, ktorý odovzdal v zmysle ust. § 39 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. ako nutnú prílohu k návrhu na vykonanie exekúcie zvolenému súdnemu exekútorovi, ani zápisnicou spísanou exekútorom ako návrh na vykonanie exekúcie, pretože sú v dispozícii zvoleného súdneho exekútora. Prekážky vyplývajúce z uvedených skutočností sa navrhovateľ snažil odstrániť tým, že ako dôkaz označil príslušný spis exekučného súdu, ktorý podstatné listiny obsahuje s označením spisovej značky pridelenej súdnym exekútorom, nakoľko exekučný súd neoznámil navrhovateľovi spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde. Navrhovateľ sa údajne ako poškodený dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie (navrhovateľ nepredložil ani túto listinu do spisu). Žiadne ďalšie dôkazy neoznačil.

Z pripojených spisov v exekučných konaniach vedených Okresným súdom Bratislava V zistil súd v predmetných konaniach nasledovný skutkový stav:

1. Konanie sp.zn.41C/157/2012, sp. zn. súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý: EX 9810/08, Exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn: 37Er/7430/2008: Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovú ujmu 328,- Eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1860089 dlžníka/povinného: S. T., vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 9810/2008. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 19.11.2008 (v omeškaní viac ako 6 mesiacov) t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti SR 23.4.2012. Odporca do podania žaloby pozitívne nereagoval. Z exekučného spisu vyplýva, že Okresný súd Bratislava V o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie označenej exekúcie, doručenej súdu dňa 13.11.2008, rozhodol dňa 19.11.2008 (5 dní) vydaním Poverenia č. 5105062430, doručeným súdnemu exekútorovi 25. 11. 2008, a nie ako tvrdí navrhovateľ v omeškaní viac ako 6 mesiacov (178 dní). Súd tak nezistil nesprávny úradný postup, keďže poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané v zákonnej lehote 15 dní od podania žiadosti v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

2. Konanie sp. zn. 41C/158/2012, sp. zn. súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý: EX 2724/098, Exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn: 36Er/1722/2009: Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125,-Eur a nemajetkovú ujmu 275,- Eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1232975 dlžníka/povinného: F. Y., vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 2724/2009. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 8.6.2009 (v omeškaní viac ako 5 mesiacov), t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti SR 23.4. 2012. Odporca do podania žaloby pozitívne nereagoval. Okresný súd Bratislava V o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie označenej exekúcie, doručenej súdu dňa 2.6.2009 rozhodol dňa 8.6.2009 (5 dní) vydaním Poverenia č. 5105071465, doručeným súdnemu exekútorovi 17.6.2009 a nie ako tvrdí navrhovateľ v omeškaní viac ako 5 mesiacov (166 dní). Ani v tomto exekučnom konaní súd nezistil nesprávny úradný postup, keďže poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané v zákonnej lehote 15 dní od podania žiadosti v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

3. Konanie sp. zn. 41C/159/2012, sp. zn. súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý: EX 874/10, Exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn: 37Er/508/2010: Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovú ujmu 770,- Eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1233348 dlžníka/povinného: B. M., vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 874/10. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 23.2.2010 (v omeškaní viac ako 14 mesiacov), t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote. Z exekučného spisu súd zistil, že Okresný súd Bratislava V o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie označenej exekúcie, doručenej súdu dňa 17.2.2010, rozhodol dňa 23.2.2010 (5 dní) vydaním Poverenia č. 5105080816, doručeným súdnemu exekútorovi 26.10.2010 a nie ako tvrdí navrhovateľ v omeškaní viac ako 14 mesiacov (443 dní). Súd ani v tomto exekučnom konaní nezistil nesprávny úradný postup vzhľadom na skutočnosť, že poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané v zákonnej lehote 15 dní od podania žiadosti v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

4. Konanie sp. zn. 41C/166/2012, sp. zn. súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý: EX 11489/08, Exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn: 37Er/21/2009: Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovú ujmu 330,- Eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (bez uvedenia mena súdneho exekútora v žalobnom návrhu) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1940045 dlžníka/povinného: W. O., vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 11489/2008. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 13.1.2009 (v omeškaní viac ako 6 mesiacov), t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti SR 23.4. 2012. Odporca do podania žaloby pozitívne nereagoval. Súd z exekučného spisu sp. zn. 37Er 21/2009 zistil, že Okresný súd Bratislava V o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie označenej exekúcie, doručenej súdu dňa 8.1.2009, rozhodol dňa 13.1.2009 (4 dni) vydaním poverenia č. 5105068018, doručeným súdnemu exekútorovi 19.1.2009 a nie

ako tvrdí navrhovateľ v omeškaní viac ako 6 mesiacov (182 dní). Súd ani v tomto exekučnom konaní nezistil nesprávny úradný postup keďže poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané v zákonnej lehote 15 dní od podania žiadosti v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

5. Konanie sp. zn. 41C/169/2012, sp. zn. súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý: EX 7154/11, Exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn.: 36Er/3765/2011: Navrhovateľ uplatnil náhradu škody 125,- Eur a nemajetkovú ujmu 330,- Eur z dôvodu, že podľa tvrdenia navrhovateľa podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, (bez uvedenia mena súdneho exekútora) pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 103400248, dlžníka/povinného: L. G., I.. X.X.XXXX, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 7154/11. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (bez uvedenia dátumu podania žiadosti súdu v žalobnom návrhu). Súd o žiadosti mal rozhodnúť až dňa 3.8.2011 (v omeškaní viac ako 5 mesiacov), t.j. po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote. Návrh na predbežné prerokovanie nároku navrhovateľ podal Ministerstvu spravodlivosti SR 23.4.2012 a odporca do podania žaloby pozitívne nereagoval. Z exekučného spisu súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 6.7.2011 a súd rozhodol po preskúmaní exekučného titulu dňa 3.8.2011 vydaním Poverenia č. 5105104497, doručeným súdnemu exekútorovi 15.8.2011 (po 27 dňoch, omeškanie 12 dní) a nie ako tvrdí navrhovateľ v omeškaní viac ako 6 mesiacov (194 dní). V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom k času začatia exekúcie, lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie. V uvedenom ustanovení je taktiež výslovne uvedené, že táto lehota sa nevzťahuje na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, teda notársku zápisnicu a rozhodcovský rozsudok. Dôvodom tejto výnimky je nutnosť preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie (napr. rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky). Rovnako vyložil dikciu ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písmeno c) a d) Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.6.2010 aj Ústavný súd SR napríklad v jeho rozhodnutí - uznesení IV. ÚS 606 /2012. Preto tunajší súd konštatuje, že v danej veci neplatí 15-dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie. Odporca vo veci vzniesol námietku premlčania práva navrhovateľa - premlčacia doba začala plynúť dňom 15.8.2011, čo je deň doručenia poverenia exekútorovi a uplynula by 15.2.2015 20.2.2015 (15.8.2014 + 6 mesiacov). V prípade opodstatnene uplatneného nároku navrhovateľa by k premlčaniu práva navrhovateľa vzhľadom na podanie žaloby dňa 27.9.2012 nedošlo a žalobný návrh bol podaný včas. Doba rozhodovania o tejto žiadosti súdneho exekútora v trvaní 27 dní, omeškanie nad 15 dní v rozsahu 12 dní, je podľa názoru súdu primeraná, pretože súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že navrhovateľ podával žiadosti o udelenia poverení na vykonanie exekúcií hromadne. Teda v rovnakom čase zaťažil všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom na čo musel počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstup.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu v peniazoch, nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy nemôže byť nárokom v zmysle § 17 ods. 2, 3 zák. č. 514/2003 Z. z., pretože takýto nárok môže vzniknúť iba fyzickej osobe. Tento záver možno vyvodiť z ust. § 17 ods. 3 písm. a/ až d/ zák. č. 514/2003 Z. z. V prípade právnickej osoby totiž nemožno hodnotiť jej doterajší život a prostredie v ktorom žije, resp. jej súkromný život a spoločenské uplatnenie. V tejto časti preto zrejme ide o nárok na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby v zmysle § 19b ods. 3 Obč. zák.. Súd je toho názoru, že v konaní nebolo preukázané, že by nesprávnym úradným postupom odporcu došlo k neoprávnenému zásahu do dobrej povesti navrhovateľa. Treba uviesť, že navrhovateľ v konaní ani netvrdil, že by v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu došlo k neoprávnenému zásahu do jeho dobrej povesti. Navyše takýto zásah je už pojmovo vylúčený, keďže vyššie popísaná nečinnosť exekučného súdu nemôže mať vplyv na povesť navrhovateľa.

Navrhovateľ v prejednávanej veci nepreukázal existenciu podmienok pre úspešné uplatnenie svojich nárokov na náhradu škody, ktorá mu podľa tvrdenia v žalobe vznikla nesprávnym úradným postupom; či už existenciu nesprávneho úradného postupu, tak aj vznik škody a príčinnú súvislosť vzniku škody s nesprávnym úradným postupom, t.j. neunesol dôkazné bremeno. Účastníci sa nedostavili na nariadené pojednávanie (v poradí druhé), odporca súhlasil, aby súd konal aj v jeho neprítomnosti. Navrhovateľ svoju neúčasť neospravedlnil. Týmto svojím konaním sa účastníci ukrátili o možnosť vypočítať si na pojednávaní stanovisko súdu podľa § 118 ods. 2 OSP, teda stanovisko súdu, čo považuje vo veci za sporné, ktoré otázky vidí ako nepreukázané, a ktoré dôkazy v konaní vykoná, či nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli. Účastníci konania boli poučení o povinnosti označiť a predložiť dôkazy a skutočnosti najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých

sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a OSP) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada (§ 120 ods. 4 OSP). Prvé nariadené pojednávanie (11.11.2013) bolo odročené z dôvodu procesného návrhu navrhovateľa na prerušenie tohto konania, podaného súdu dňa 8.11.2013. Navrhovateľ tento návrh odôvodnil tým, že v prejednávanej veci nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu a pridelenie veci na prejednanie a rozhodnutie nestrannému súdu. Tento procesný návrh navrhovateľa bol tunajším súdom uznesením č. k. 41C/157/2012-73 z 15.1.2014 zamietnutý. O odvolaní navrhovateľa voči tomuto rozhodnutiu odvolací súd uznesením č. k. 8Co/105/2014-96 z 31.3. 2014 rozhodol tak, že prvostupňové uznesenie potvrdil. Totožný návrh na prerušenie konania, ako bol návrh z 8.11.2013, podal navrhovateľ aj pred vykonaním druhého pojednávania v tejto veci, nariadeného na 26.8.2014. Z tohto dôvodu žiadal opäť aj o zrušenie nariadeného pojednávania. Vzhľadom na to, že o procesnom návrhu navrhovateľa na prerušenie konania bolo už súdom právoplatne rozhodnuté, ako aj na skutočnosť, že Ústavný súd SR o sťažnostiach navrhovateľa viažucich sa aj k prejednávanej veci už rozhodol tak, že sťažnosť navrhovateľa pre nedostatok právomoci odmietol, nebol daný dôvod na opätovné rozhodovanie o totožnom procesnom podaní navrhovateľa. Súd preto návrh ako nepreukázaný a nedôvodný zamietol. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Odporca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný. Mal by právo na náhradu trov konania, ktoré aj vo svojom vyjadrení k žalobným návrhom uplatnil, ale zo spisu súd nezistil žiadne trovy, ktoré by mali odporcovi vzniknúť. Preto odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodol vylúčený sudca, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Namietol, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. preto, že sa navrhovateľ bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Poukázal aj na ust. § 15 O.s.p. a uviedol, že navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na pojednávanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Takéto rozhodovanie je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Konečné rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Navrhovateľ preto podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť navrhovateľa o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Navrhovateľ sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Navrhovateľ sa nemal ani možnosť vyjadriť k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil navrhovateľovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam. Navrhovateľ nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Súd porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Navrhovateľ tiež namietol, že súd prvého stupňa ignoroval jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje. V tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Nesúhlasil s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), nakoľko v prípade, že by došlo k rozhodnutiu súdu o návrhu v zákonnej lehote, náklady na správu by prešli na súdneho exekútora a boli by časom transformované do podoby trov exekúcie. Právnym titulom v danej veci je nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. V konaní pred súdom mienil predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie

zabezpečil. Súd prvého stupňa však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, navrhovateľa nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je vnútorne rozporné, pretože súd napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho, a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), v rozsahu podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa zistil správne skutkový stav veci, a vyvodil z neho správny právny záver o nedôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľa. Aj keď vo veci, len v jednom konaní vedenom pod sp. zn. 41C/169/2012, prvostupňový súd zistil, že došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora, navrhovateľ nepreukázal, že boli splnené ďalšie zákonné predpoklady na priznanie požadovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne, inak nárok zo zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom nie je možné priznať. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v tomto smere dostatočne odôvodnil.

Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku do merita veci, konštatuje ich správnosť (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a nepovažuje za potrebné nič uvádzať navyše.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Ich náhradu v konaní úspešnému žalovanému nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.